ORDET FRITT

Alla Svenska Canada Tidningens prenumerantер och övriga svenskar äro välkomna att yttra sig i denna avdelning. Redaktionen ikläder sig dock intet moraliskt ansvar för i denna skrivelser yttrade åsikter. Följande regler ha vi emellertid sett oss nödsakade att uppställa: 1. Skriv endast på ena sidan av papperet och med bläck. 2. Skriv så tydligt och kortfattat som möjligt och gående som möjligt. 3. Undvik hätska utfall mot olika tidningar.

Redaktionen.

FRÅN ERINVIEW.

Uti vår svenska press man ofta ser,
att grannar uti bygden
varandra en del pikar ger.
Man tadlas om man bygger
och även om man river ner.

Det nog är intressant att höra,
när träskoposten går
för den, som låna vill sitt öra.
Ja, den medaljer får
som vill i sådant sladder röra.

De samlas då ibland hos "vänner",
att om sin nästa driva spe.
De då hans karaktär bortvänner
så allt blir upp och ne'.
Men bortglömmer! Alterium alterius
auvilio eget.

När skvallerposten färdats
en halv mil eller mil,
den det berör förfäras
av sina grannars nit,
att sådan smörja bära.

Och om en släkting bjudes
från sta'n att hälsa på,
det i hans öra ljudes:
Ni ej vet vart att gå,
till ladugården eller huset.

Man ofta nog hör sägas,
att det finns skvallersjuka kvinn's.
Det nog ej bör genságas.
Men karlar ock det finns,
som ej för sådant otyg bävar!

Ja, jag visst kunde här berätta,
men det ett par dagar ville ta,
om tokiga bedrifter, som min nästa
praktiserat har i alla dar.
Därvid två frågor icke är att fästa.

Ja, så han pladdrade "stackars ensling",
när litet sympati han kunde få.
Och till sin nyss förvärvda gunstling
han i träskorna då gick på.
Och väl behandlad då blev var ting.

Amatör författare.

FRÅN PRENTON, ONT.

Som jag ser, så är min prenumeration ute. Jag innesluter därför $2.00 ty jag vill ej vara tidningen förutan, enär jag är en gammal Winnipegbo samt en gammal prenumerant. Tidningen kommer därför till mig som en gammal och kär vän varje vecka.

Nels Granberg.

EN FRÅGA.

Ev förekommen anledning beder undertecknad, att å egna och andras vägnar få framställa följande fråga: "Huru betraktas det inom tidningsvärlden, om en redaktör som redaktionsartiklar skulle införa på redaktionssidan artiklar från andra tidningar utan att angiva författarens eller tidningens namn, ehuru det är angivet, att artiklarna äro skrivna särskilt för tidningen ifråga?

Ödmjukast,

J. E.

Att införa en signerad artikel speciellt skriven för en annan tidning utan att ange författaren eller tidningen, från vilken den är tagen, anses inom tidningsmannavärlden som högst ohederligt. Det brukas dock ytterst sällan, och om det sker, kan man vara säker på att det är en okunnig klåpare, som sitter i redaktörsstolne, och vilken ej gör skäl för namnet redaktör. Eller också är han renons på journalistisk hederlighet. Det finnes dock många fall, då han fullt honett kan låna eller omarbeta delvis lånat stoff. Men att gå in därpå i detalj är en för lång historia. — **Red.**

POETISKT BREV.

Får sända ett par dollars samt några rader för tidningens läsekrets. Vi ha rätt kallt här i Sask., som vanligt vid denna årstid, men varje dag för oss närmare vårens långa och varma dagar. Ser ni har det trevligt både i Winnipeg och överallt i de svenska settlementen här i Canada. Ja, vi ha orsak att göra vad vi kunna för att allt skall bliva drägligt. Denna tidning börjar mer och mer att fylla sin uppgift som är att skapa och fostra bekantskap, enhet, sämja och kärlek bland våra här kringströdda landsmän, vilket gör att den är nu mera välkommen än vanligt till våra hem. Vi komma nog därigenom att känna oss ännu mera förbundna med varandra, då vi göra bruk av vår frihet att använda dessa blad för publicerandet av våra brev. En kär hälsning till eder alla.

Det nya årets dagar försvinna ganska fort
och när vi ser tillbaka har litet blivit gjort.
Vi sitta och studera på våra tidningsblad,
vad som i världen händer utvisar varje rad.

Hur jord och haven skapa och själva på sin grund,
hur havets böljor rasat båd' sen och bittid stund —
Det går som boken säger, att Herren Jesus sagt:
den blir ju ej förlägen, som ger på skriften akt.

Hur herrarna sig samla i staden Washington,
de tro sig äga makten kring hela jordens zon,
att avgrundsbranden dämpa, om möjligt släcka ut;
de om varandra kämpa att nå ett bättre slut.

Hur alla världsnationer på sina bara knän
om deras framgång beder det gläder oss att se.
O, må vår gud bönhöra att deras strävan må
med segerkransen kröna ett härligt jubleår.

Hur våra sköna starka och friska unga män
på fälten blivit slagna utav fördärvaren,
de liv och blod ha offrat för eftervärldens väl —
den tanken känns som pilar i både liv och själ.

Hur fäders tårar runnit! Det var ej lyst och lek
att se sitt barn nedsjunka i dödens kamp så blek,
som en gång glad och lycklig i modersfamnen låg
och visste ej om ondskan och världens vilsna håg.

Hur minnet ännu lever, det lever i min själ,
då de för sista gången bjöd far och mor farväl.
Omgiven utav syskon som ock i tårar sam,
det kan ju ej beskrivas hur blod och tårar rann.

Hur fikonträdet knoppas och kvisten blivit mjuk,
det visar tydligt skriften; snart är eländet slut.
Snart Kristus skall regera, ty riket det är hans,
då skall vi triumfera och binda segerkrans.

F. C. Johnson.

Laird i Februari, 1922.

BREV FRÅN NORTHWOOD, SASK.

Jag vågar ännu bedja om en liten spalt i eder ärade tidning för att få framdraga till vår allmänhet här i Northwood ett litet förslag, vilket har blivit diskuterat mer än vanligt under den senaste tiden. För några år tillbaka begynte en känsla ge sig tillkänna hos stordelen av vårt folk här i vår lilla koloni. Känslan om att någonting måste göras för att resa en gemensam samlingslokal. Flera av våra ärade fruntimmer tog arbetet om hand och begynte en syförening, vars mål det var att samla pengar för detta ändamål. Jag är stolt att säga att deras energiska arbete kröntes med framgång och snart hade de en liten vacker summa kontant samlad och förvarad i banken, där den ännu finnes i gott behåll. Hårda tider och slika oväntade hinder ställde sig snart i deras väg, försökande att kullstöta deras arbete och att förkrossa deras och vår egen lyckliga dröm om en egen hall, där vi alla kunde mötas för olika ändamål. Följden blev, att de villiga händerna måste nedlägga sitt arbete för en obestämd tid. Sällan har vi därför haft tillfälle att mötas, ty endast skolan stod till vårt förfogande. Den var alltför liten för att kunna bjuda på någon bekvämlighet. Allrahälst mödrar och små barn blevo ofta försatta i en förfärlig dilemma, då ej plats fanns att ens kunna få dra andan ordentligt. Länge ha vi klagat över detta förhållande, men med klagan vinnes ingenting, och vi står fortfarande på samma plats och stampar, under det att allt flera och flera växa upp och samla sig till den stora hopen. Flera förslag har gjorts att under året 1922 samla alla de pengar, vi möjligen kan. Om det lyckas bra, torde det vara möjligt att våren 1923 lägga den första stenen till den grund, som så länge, fastän endast liksom i en dröm, har synts oss vara en möjlighet. Om vi voro istånd till att begynna detta arbete på våren, torde det vara mera möjligt att under sommarens lopp genom konserten och dylikt samla nog medel att fullföra arbetet till vintern. Så därför bedjer jag eder alla om att tänka på saken alltsom oftast. Behovet påkallar oss att begynna detta företag med iver genast. De hårda tiderna tillåter oss ej att just nu räcka ut handen efter kontanter. Men tur nog så kan vi ändå uträtta mycket, om viljan finnes kvar hos fruntimren, vilket jag är säker på att den finns. Och därför är det möjligt, att om vi män gör vårt lilla arbete, så skall vi snart få se, hur vår lilla kära hall-kassa skall växa till nästa år den här tiden. Ni, ärade fruar och flickor av äkta svenskt vikingablod, med makt och mod i barmen, vore ni ej villiga att ännu en gång sy en skjorta, sticka ett varmt strumppar eller ullvantar åt Per och Pål och på så vis sätta nytt liv i den slumrande syföreningen. Vi män å våran sida skulle bidraga med en kalv eller gris, vilka kunde bortlottas och på så vis draga in några dollars. Skulle det ej vara trevligt att få köpa en lyckolott och ge bort till någon liten gosse eller flicka, som på så vis kunde få sig ett eget djur till att sköta om. Så till sist sälja det och få sig nya kläder m. m. sådant. Då kunde vi även på så vis hjälpa icke allenast hall-kassan till makt, utan även sprida glädje till de små. Då till hösten kunde vi spotta i nävarna och taga ett kraftigt tag alla tillsammans. Först så skulle vi ha syauktion och all slags roligheter. Så skulle vi möjligen få till stånd en konsert med lottdragning och dylikt, vilket skulle ge förvånande resultat. På så vis kunde vi mötas och ha trevligt flera gånger, samt även på samma gång skulle vi bli i tillfälle att se, hur behövlig en egen hall vore. Å, så till sist, då vetepriset blir lagom högt och framarne voro på hemväg från staden med et tglatt leende i ansiktet och en ny fin bunt sedlar i fickan, då skulle vi ställa oss i vägen för dem och bedja i allskönt beveklighet om hjälp till några hundra fot lumber. Om vi passade dem under dylika tillfällen, då vore det omöjligt för dem att säga nej, allrahälst då de tänkte på de överfyllda graineries de hade hemma på farmen, vilka måste tömmas innan seeden skulle rnegöras för nästa såning. Så tänk på saken.

Vänligen, **Ludde.**

SAMTAL MELLAN PER OCH PÅL.

Pål:—Hallå hedersvän! Hur står det till däruppe i dessa bistra tider?

Per:—Jo, tack, bara det ej vore så rasande smått om pengar, så man kunde få sig en nubbe då och då. Men att betala 10 dollars för en flaska hemkokt smörja, det går rakt inte.

Pål:—Det var det värsta jag hört från dig på länge. Jag som hela tiden räknat dig nära på som good-templare och som sådan ej borde tillstå, att du längtar efter en styrketår ibland. Jag har hört du blivit vald som delegat till nästa konferensmöte och där torde nog nubbsjukan skrapas ur din gamla syndiga kropp.

Per:—Konferensmote, säger du nog tycks jag minnas de röstade in mig vid årsstämman, men någon pålysning har jag ej sett. Jag läser Forum och Idog, men ingenting har stått att läsa därom.

Pål:—Nu börjar jag inse, vilken gynnare du är. Du följer ej med tidens krav. Jag vill råda dig att skyndsamt prenumerera på Svenska Canada-Tidningen, den bästa av våra Winnipegtidningar. Där skall du finna både kungörelse om tiden och villkoren för mötet. Du har att insända uppgift om, vilken du är, och samtidigt sända 2 dollars i förskott, om du vill erhålla mat, husrum och dylikt under mötet.

Per:—Det var det värsta jag hört på länge. Jag har varit med på många konferensmöten förut, men något sådant har aldrig förekommit. Jag vet sannerligen inte, om jag kan skrapa ihop nog pängar för mitt underhåll vid mötet. 2 dollars i förskott räcker inte långt, särskilt om man skulle bli hänvisad till stadens första klass hotell. Jag tror jag tar mig en riktig funderare, innan jag resre.

Pål:—Min kära Per, förstår du inte, att vi lever på världens sista tid, då seder och bruk omgestaltas, och att varje nyhet bör hälsas med jubel. Du skall få se, att de som äro skapare av denna nya reform skall skörda ära och hedersbetygelser.

Per:—Hur det går med heder och ära har jag nog mina tvivel om, men Canada-Tidningen skall jag nog skaffa mig med det första. Kanhända jag då ser saker och ting från en annan synpunkt.

Pål:—Får då önska dig lycka på resan till mötet, och hoppas höra från dig om dina upplevelser under detsamma.

Din tillgivne

Pål.

NÄR ÄSKULAPIUS BESÖKTE DUMIFOLIEN.

Tio veckor efter Tiburtiusdagen, när månen gick in i sista kvarteret och passerade vädurens stjärnbild, gick Äskulapius ut och tog sig en aftonpromenad. Och hur han gick, så kom han till det samhälle, som på abrakadarbraspråket heter Dumifolien. Och så fick han se en folksamling därstädes. Och då fick han fram och frågade, vad de hade för en slags tillställning. Och då fick han den upplysningen, att de anordnat en nöjestillställning enkom för att stimulera intresset och upphjälpa finanserna för byggandet av ett folkets hus. Och när han frågade, vad de skulle begagna detta folkets hus till, så fick han det svaret, att det skulle begagnas till nytta och nöje i folkupplysningens intresse. När Äskulapius hörde detta, blev han liksom intresserad i att stanna där en stund för att finna ut, i vilken riktning deras upplysningsintresse pekade. Och när han varit där en stund blev han varse, hur den ene efter den andre började på att bli så märkvärdigt uppsluppen och pratsam. En grupp Dumifolienare stod och pratade med varandra och syntes vara överens om att de skulle ha roligt. En av dem, som stod i mitten av gruppen, frågade, om man inte borde taga sig en tankställare för nöjes skull och i folkupplysningens intresse. Och som hela sällskapet enhälligt var i favör av att taga sig en tankställare, så drog han fram en flaska spiritus fludium ur bakfickan och höll upp den i jämnhöjd med sig själv och gjorde korstecken med benen, hov upp sin röst och sade: "Här ser ni glädjens element. Denna flaska är full av livsvatten. Och den som dricker därav blir så full av liv och energi, så han kan göra vad sjutton som helst. Skål pojkar!" Och så gick flaskan runt hela laget och hade en förunderlig värkan. Och så tog en annan fram en flaska av samma slag och sade: "Den ene skall väl inte vara sämre än den andre. Skål pojkar! Något nöje måste man ha. I denna flaska finnes nöjenas glädjedrycker. Skål gubbar och pojkar! Ni måste ha något nöje, som väcker intresse för sammankomster och stimulrear livligheten. Och upplysning skall ni få, när folkets hus blir färdigt. Detta hus kommer att lysa som en blixtrande blänkfyr över hela Dumifolien. När vi växte uppf, fick vi ingen annan upplysning än katekesen. Vi plugga de katekesen. Och katekesen dödade vårt förnuft och förstörde vårt vett. Bort med katekesen. Låtom oss värka för upplysning. Men ta inte bort nöjenas glädjedryck, ty något nöje måste man ha. Skål gubbar och pojkar!" Men då kunde inte Äskulapius hålla sig tyst längre utan höjde sin röst och sade: "Jag hör och ser och fattar och förstår, att ni verkligen äro i stort behov av upplysning, och om ni vill lyssna på mig, skall ni få höra. Katekesen har inte dödat edert förnuft och förstört edert vett. Men om det nu är så illa ställt, att edert förnuft är dödat och edert vett förstört, så är det innehållet i flaskan, som har gjort det. Ty det glädjeämne, som ni har i flaskan, är ett förädiskt gift som ingen människa borde dricka. Det förslappar nerverna och bedövar sinnesorganen, försvagar blodkärlen och åstadkommer blodstockning i hjärnan. Det försvagar hjärnan och förorsakar sinnesrubbning". Men ingen av sällskapet brydde sig om vad Äskulapius sade. De helt sonika struntade i honom, ty deras glädjeämne hade gjort dem överdådiga. Och när han såg, att de voro i ett sådant sinnestillstånd att han för tillfället ingenting kunde uträtta, skakade han på huvudet och såg på dem med en sorgsen blick och gick därifrån.

Nemo.

MINA VEDERSAKARE I EN VISS SAMTIDA VÄNLIGEN TILLÄGNAT.

Det är en konstig värld vi leva i. Efter allt prat om demokrati och frihet ser ännu en hel del saken från den synpunkten, att antingen måste en man vara slav eller slavägare.

Skriver man i en tidning, strax är det bevisat, att man är med hull och hår såld åt den, som äger eller redigerar sagda blad.

Jag envisas dock att tro, att jag ännu, om ni inte tycker illa vara, har rätt att vara en fri man, och mr Dahl äger mig just så mycket som Brown och Einhardt ägt mig förut.

Så en annan sak: Att mr H. tror, att han är det centrum, omkring vilket världen borde vända sig, är helt naturligt — det beror på hans egenkärlek och brist på intellektuell bildning. Det förvånar mig dock lite att Einhardt synes besvärad av samma tro, d.v.s. att allt som talas, skrives och sker, nödvändigtvis måste talas, skrivas och ske med tanke just på honom och hans tidning. Kanske det dock bara är en övergående nervositet. — Eller tror verkligen mr. Einhardt att hans och hans tidnings sak är i ett sådant fix, att det kan upphjälpas endast genom att nedsätta någon annan?

Detta är emellertid icke avsett att vara en bön till vederbörande om nåd och förskoning. — Nej, kan ni go' vänner ha någon levandes nytta därav, så gå ni på i ullstrumporna — mig skadar det mindre än ni tror.

Det mest komiska draget presentera dessa, vars enda litterära möjlighet ligger åt nidskriveriet till. Men vännerna ha lärt sig en sak, och det är, att om de sända en liten check på samma gång, kunna de i alla fall få se sitt opus i tryck.

Nå, ja — varför inte? Ni skall inte tro, att jag klandrar en man att han tar den enda väg till författareskap, som står honom öppen.

KAL.

Så intresse[illegible] för boxningstävlingar är 10 [illegible] gumman Mrs. Mary Convey i [illegible], Neb., att hon trots sin höga ålder [illegible] om dagen reste ända till Sioux [illegible] ia., för att få närvara vid tä[illegible] mellan knytnävskämparna M[illegible] och McArthur.

Mme Ma[illegible] en gång vida bekant som k[illegible]derska i Ringlings cirkus, avl[illegible] jan. i sitt hem i Mendon, M[illegible] lunginflammation, 73 år gamm[illegible] testamente, som hon skrivit [illegible], bestämde hon, att Chief G[illegible] den snövita hästen, och [illegible] pudeln Tiny, vilka hägge genom [illegible] uno ryktbarhet i cirkusen, [illegible] och pudeln begravas i [illegible]. Mme Marantettes [illegible] sträckte sig över 44 [illegible] drog sig tillbaka för endast [illegible] sedan.

Egnahemsidéns banbrytare död.

F. kassören F. W. Johansson avliden, 70 år gammal.

Förre kassören F. W. Johansson, grundaren av Sveriges första egnahemsförening, har avlidit i Motala, 70 år gammal.

Den bortgångne började redan tidigt intressera sig för egnahemsidéns och offentligt verka för realiserande av densamma. I början av 1880-talet arbetade han för att genom något slags sammanslutning eller förening söka en möjlighet för mindre bemedlade att få sig ett eget hem på egen torva. Efter ihärdigt arbete och många svårigheter bildades så i Godegårds socken år 1887 den första egnahemsföreningen av detta slag i Sverige under namn av Jordbruksföreningen, som hade till uppgift att inköpa jordegendomar för styckning i större och mindre lotter, för att bebyggas och utdelas till medlemmar inom föreningen. På sammanträde den 7 augusti 1892 ändrades föreningens namn till Föreningen Egna hem u. p. a. och en fullständig plan antogs för föreningen, med grundlinjer som ännu i dag i huvudsak tillämpas. Den nya rörelsen betraktades emellertid av allmänheten med stort misstroende, och även de som det närmast gällde att hjälpa ställde sig oförstående och liknöjda, anseende det hela mycket önskvärt, men dock fullkomligt outförbart. Att Johanssons såväl som de andra banbrytarnas arbete under dessa genombrottsår var allt annat än en vandring på rosor behöver väl knappast sägas, påpekar tidningen Egna hem, som ägnar den döde en utförlig dödsruna. De fingo lida mycken smälek och många hugg, men förtröttades icke, utan höggo i med nya tag, med friskt mod och god förtröstan på sin saks seger. Under Johanssons erfarna ledning växte föreningen i storlek och omfång ut över hela landet, filialernas antal gingo upp i ett gott stycke över 100-talet och ett 40-tal egendomskolonier ha under föreningens arbete uppstått, varje koloni uppdelad i ett flertal tomter och småbruksläganheter. Från den lilla början svällde föreningen raskt ut till en miljonaffär. Det är ofantligt många mindre bemedlade som genom denna verksamhet sett det drömda idealet, ett eget hem, förverkligat. Man kan därför med fog kalla hr Johansson en fosterlandets välgörare, ty ett är visst, ingen har med ärligare uppsåt gått till arbete för sina medmänniskor och fosterlandet än han. Med kännedom om den kombinerade bokföring som för filialernas och egendomarnas skull måste utarbetas och föras — att nu ej tala om föreningens egendomsköp, gårdarnas brukande, deras sönderstyckning, lägenheternas bebyggande, anordnande av föredrag, anskaffande av pengar, etc. — kan man göra sig en föreställning om det tekniska organisationsarbete han utfört och vilket vittnar om hans samvetsgrannhet och stora arbetsförmåga.

Johansson var ej det talande ordets man, således ingen agitator i vanlig mening, men mera enskilt har han verkat energiskt. Han var godmodig, tillgänglig och meddelsam samt i alla avseenden en hedersman. Han var aldrig högmodig över sin framgång, utan alltid samma enkla, flärdfria person, med det vinnande väsendet, den ljusa, hoppfulla blicken, alltsedan den tiden han brottades med svårigheterna i föreningens början.

År 1917 drog sig Johansson tillbaka från ledamotskapet i föreningens styrelse för att njuta en välförtjänt vila.

Utom arbetet i Föreningen Egna hem har han medverkat till stiftandet av flera andra föreningar och företag, och även har han varit anlitad för kommunala uppdrag.

Under det framlidna landshövding Alfr. Petersson i Båboda första gången var jordbruksminister tillkallades kassör Johansson som sakkunnig i den nämnd som hade att utarbeta förslag till omarbetning av då gällande bestämmelser för statens egnahemslån. På grundval av dessa förslag tillkom också de författningar för egnahemslånen efter vilka dessa under de gångna åren utgått.

DURUM VETE I MANITOBA.

Cerealisten, ,mr W. G. Wiener vid Manitoba Agricultural College skriver angående durum vete sålunda:

Från inkomna rapporter för säsongen under 1921, kan ses att en mycket större del av durum vete utsåddes under 1920. Antagligt är också att denna areal kommer att ytterligare ökas under 1922. Om nu därför durum vete anses som den bästa, låt oss då så endast de bäst kända kvaliteerna vad beträffar såväl produktion som försäljningsvärde. De amberfärgade eller gula variteerna — Kubanka, Arnautka, Acme, Monad, Mindum, och Kahla — äro de bästa. De rödfärgade typerna — Black Don och Medeah — äro mindre önskvärda på grund av det lågvärdiga mjöl som erhålles vid malningen. De trenne variteerna som äro mest vanliga i Manitoba och Saskatchewan beskrivas här nedan:

Kubanka. — Det är den kvalité som anses som den bästa. Axet är kompakt och långhårigt, väl satt och till färgen ljusbrunt. När moget är agnhuden ljusbruna eller rödaktiga om [illegible] ost tagit hårt. Strået är långt, styft och tunnt, trives på träde eller på rik och väl arbetad åker som är rätt fuktig. Den är mindre mottaglig för rust än Marquis, men icke helt och hållet fritagen från densamma som många synas tro. Sädeskornen äro ljusgula eller av amber färg och i storlek överträffa de Marquis.

Arnautka. — Är mycket liknande Kubanka, med undantag av axen äro de längre och mer öppna; det utsättes lättare för rost och giver mindre per acre under samma konditioner. Denna varitet liknar så mycket Kubanka till utseendet att det ofta sås här i provinsen under detta namn.

Khahla. — Har ett flertal namn, såsom Purple Durum, Black Chaff Kubanka och Arizona Red Khahla är emellertid det rätta namnet. Axet är mycket kort och fast, nästan kantigt till utseende, mycket håriga, skägget varierar i färg från mörkbrunt till purpel svart, beroende på konditionerna under växttiden. Strået är, när det är moget, gult, och är mera utsatt för rust än Kubanka. Sädeskornen äro stora och fulla, en av de största sorterna, och marknadsvärdet är detsamma som annan amber Durum.

Om man jämför skörden av ovanstående durum sorter med Marquis och Ruby, de tvenne bästa sorterna under 1920—21 i Winnipeg, så intaga de förstnämnda företrädet. Ruby och Marquis arterna gåvo 2.44 bushels mindre, eller 6.5 procent, under det att år 1921 skillnaden var 12.9 procent. När man studerar resultaten under sju år mellan Kubanka och Marquis, så finner man att den förstnämnda har givit omkring fem procent mera än den sista.

Under det att resultaten ha visat att durum har varit bättre i Winnipeg och de södra delarna av provinsen, kan man dock ej säga att detta är rätt under alla förhållanden. Sanningen är, att Kubanka vill giva bättre skördar i de frostfria trakterna än södra Manitoba, men det mognar nästan sent för de nordligare delarna av det nordvästra distriktet. Fastän några experimentala bevis för detta icke finnes, kan man dock jämföra föregående experiment med Red Fife med nedanstående siffror, för att se att Durum vete mognar rätt sent för att giva gott resultat uppe i norr.

Tid som ågått för mognandet från såningen; åren 1920—21:

Ruby	85 dagar
Marquis	95½ dagar
Kubanka	104½ dagar

Åren 1914—21 (medelsiffror för sju år, 1919 uteslutet):

Marquis	97½ dagar
Kubanka	104½ dagar

eller en skillnad av en vecka mellan de båda sorterna.

Södra Sverige.

(Forts. fr. sid. 6.)

missbelåtna med en sådan avlöning är ju inte märkvärdigt. Nu har emellertid samma arbetare meddelat, att rättelse åstadkommits i ovannämnda avseende, så att numera äro arbetarna ganska belåtna med förhållandena på arbetsplatsen. Det enda, som anmärktes emot, var, att någon ersättning för regndagar ej erhölls, utan att arbetarna få betala sina 1.50 om dagen för maten även för de dagar, då de ej förtjäna något. Dock erhöllo samtliga arbetare till julen 10 kr. extra, och detta får väl anses som ersättning för regndagarna.

På skridsko över Kalmar sund reser man nu i dagarna, skrives den 1 dennes. Isen i sundet prövades flitigt av öländska skridoskåkare, bland vilka en del till och med utsträckte turen till Pataholm. Oaktat istäcket uppgår till i allmänhet omkring 16 till 18 centimeters tjocklek, är likväl all risk ej utsluten, emedan svaga ställen finnas och ångbåtsränna bröts ungefär midsunds. I denna ränna råkade för övrigt ett par ynglingar från Borgholm få göra en ofrivilligt bekantskap med det våta elementet. Den ene av dem hade ensam begivit sig ut på sundet och kom i vattnet så stor han var, men lyckades kravla sig upp igen. Ingen må dock tro att han genast styrde kosan hemåt igen. Istället fortsatte han till Pataholm och åter igen med kläder, som liknade ispansar.

Spritsmugglarnas "gode vän" var polis. Uppslaget till det senaste stora spritbeslaget i Oskarshamn kom från Stockholm. Där anhölls nämligen för någon tid sedan en man, som just var i färd med att sälja sprit, och vid förhör berättade han att han fått spriten av en person som han på resa söderifrån träffat i Nyköping. Personen ifråga hade uppgivit att han närmast kom från Oskarshamn. Mannen som anhölls i Stockholm innehade 40 liter sprit. Så småningom kom man under fund med att hos den anhållne bodde en herre som hette Mattsson, vilken senare visade sig vara bror till den svensk-finske sjökaptenen Mattsson, som var med ombord på den tyska smugglarjakten Nordstern. När M. i Stockholm efter ett par dagar reste ned till Oskarshamn följde en polisman med. De båda herrarna blevo snart goda vänner, och Mattson invigde sin nyförvärvade vän i den spritsmugglingskupp som man just stod i begrepp att sätta i scen i Oskarshamn. Polismannen introducerades i smugglarligan och fick del av alla planer i minsta detalj. På detta sätt mötte det givetvis inga större svårigheter att skaffa bevis, och smugglarna blevo fast.

En betesfältsarbetare vid namn John Hill i Yakima, Wash., samtyckte härom dagen till superior judge George R. Holdens förslag, att han skulle låta sterilisera sig. Han hade erkänt sig skyldig till stöld av några skinkor från en butik i Toppenish, Wash., emedan han icke varit i stånd att finna arbete för att underhålla sin familj. Hill är fader till fem barn, alla under 9 år. Han erhöll villkorlig dom och underkastade sig operationen.

UTNYTTJA DEN HÖGA DOLLAR-KURSEN!
PLACERA EDRA BESPARINGAR I SVERIGE!

Skandinaviska Kreditaktiebolaget

EGNA FONDER 182 MILLIONER KRONOR

sammanslutet med Skånes Enskilda Bank, Örebro Enskilda Bank, Skånska Handelsbanken m. fl., gottgör å

KAPITALRÄKNING

högsta gällande ränta, som varje halvår lägges till kapitalet.

OBS.! Sänd check i kronor eller dollars till något bankens huvudkontor i Göteborg, Stockholm, Malmö eller dess avdelningskontor i Anderslöv, Arboga, Arlöv, Askersund, Boden, Borgholm, Båstad, Dalby, Eskilstuna, Eslöv, Gamleby, Grythyttehed, Gärsnäs, Gävle, Hallsberg, Halmstad, Hälsingborg, Härnösand, Höganäs, Hörby, Kalmar, Karlshamn, Karlskoga, Kina, Klippan, Kopparberg, Kristianstad, Kamla, Köping, Laholm, Landskrona, Lindesberg, Linköping, Luleå, Lund, Löderup, Mariedam, Malilla, Mörbylånga, Nora, Norrköping, Nybro, Piteå, S:t Olov, Simrishamn, Sjöbo, Skanör, Skellefteå, Skivarp, Skurup, Skällersta, Svalöv, Svedala, Södra Vi, Sölvesborg, Tollarp, Trelleborg, Umeå, Vaxholm, Vellinge, Vetlanda, Vimmerby, Vretstorp, Västervik, Växiö, Ämmeberg, Åstorp, Älmhult, Ängelholm, Örebro, Örkeljunga, Överum, Ystad.

UNGA MÄN

som ha lust till att lära känna sig själfva, skulle skrifva efter ett exemplar af N. Rosenberg Co's berömda bok

"LIFVETS HEMLIGHETER"

Boken omhandlar **lifvets hemligheter, äktenskapet, många slags sjukdomar, hemliga synder,** deras följder, förebyggande och hur man kan bota sig själf i hemmet, o. s. v., och är i hög grad intressant. Sändes fritt i försegladt omslag till en hvar som på ett postkort eller i bref insänder sin adress till den pålitliga läkarefirman

N. ROSENBERG CO., 117 N. Dearborn St., Room 216, Chicago, Ill.

Henry Brothers Limited
277 Smith St.

Rengöring och färgning.
"Tillfredställelse säker"

Tel.: N 1151 4 telefoner.

MUSIKANTER

FIOLER repareras fort, billigt och bra.

Allt arbete garanteras.
Prisuppgift på begäran.
Vänd eder förtroendefullt till

O. L. HOLMGREN
418 Sinclair St., Winnipeg, Man.

KRÄFTA

och tumörer framgångsfullt behandlade (borttagna) utan knif eller smärta. Allt arbete garanteras. Kom eller efterskrif fri sanatoriebok.

DR. WILLIAMS SANATORIUM,
3023 University ave.,
Minneapolis, Minn.

J. E. Stendahl
DAM- & HERRSKRÄDDARE
Specialist i skinnarbeten.
Reparationer utföras prompt och billigt.
315 LOGAN AVE., WINNIPEG.

Spara Edra Ögon

Om Ni icke kan se eller läsa gott, eller har huvudvärk och nervsvaghet, så besök mig först. Det är ögonen kanske.

H. RUFUS ISAACS, M.M.O.S.
Main & Dufferin, Winnipeg.